

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1923

N:o 1—4

Innehåll: N:o 1. Ålands landstings beslut om antagande av lagen om ändring av förordningen av den 8 december 1873 angående kommunalförvaltning i stad, given den 20 januari 1922.
N:o 2. Ålands landstings beslut om antagande av lagen om ändring av förordningen av den 15 juni 1898 angående kommunalförvaltning på landet, given den 20 januari 1922.
N:o 3. Ålands landstings beslut om antagande av lagen om ändring av förordningen av den 9 april 1919 angående skyldighet att avgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning, given den 20 januari 1922.
N:o 4. Landskapslag angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland.

N:o 1.

Ålands landstings beslut

om antagande av lagen om ändring av förordningen av den 8 december 1873 angående kommunalförvaltning i stad, given den 20 januari 1922.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 januari 1923.

Utfärdat i Mariehamn den 15 februari 1923.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla i landskapet Åland

Lag

om ändring av förordningen av den

8 december 1873, angående kommunalförvaltning i stad, given den 20 januari 1922;

dock sålunda, att taxering, som innevarande år verkställts enligt tidigare gällande lag, skall anses giltig.

Mariehamn, den 16 september 1922.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Aug. Karlsson
vicetalman.

N:o 2.

Ålands landstings beslut

om antagande av lagen om ändring av förordningen av den 15 juni 1898 angående kommunalförvaltning på landet, given den 20 januari 1922.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 januari 1923.

Utfärdat i Mariehamn den 15 februari 1923.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla i landskapet Åland 15 juni 1898, angående kommunalförvaltning på landet, given den 20 januari 1922;

Lag

om ändring av förordningen av den dock sålunda, att taxering, som innevarande år verkställts enligt tidigare gällande lag, skall anses giltig.

Mariehamn, den 16 september 1922.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

Johannes Eriksson
vicetalman.

talman.

Aug. Karlsson
vicetalman.

N:o 3.

Ålands landstings beslut

om antagande av lagen om ändring av förordningen av den 9 april 1919 angående skyldighet att avgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning, given den 20 januari 1922.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 januari 1923.

Utfärdat i Mariehamn den 15 februari 1923.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla i landskapet Åland 1919 angående skyldighet att avgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning, given den 20 januari 1922;

Lag

om ändring av lagen av den 9 april dock sålunda, att taxering, som innevarande år verkställts enligt tidigare gällande lag, skall anses giltig.

Mariehamn, den 16 september 1922.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

Johannes Eriksson
vicetalman.

talman.

Aug. Karlsson
vicetalman.

N:o 4.

Ålands landstings beslut**angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland.**

Utfärdat i Mariehamn den 15 februari 1923.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla i landskapet Åland

Lag

angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland.

§ 1.

Nøjesskatt inom landskapet Åland erlægges i form av stämpelskatt för landskapsnämndens resolution å tillstånd att föranstalta i § 2 angivna nöjestillställningar samt för inträdesbiljett till förlustelsetillfälle.

§ 2.

Landskapsnämndens resolution å tillstånd att i landskapet föranstalta nedanuppräknade nöjestillställningar skall beläggas med stämpelmärken till följande belopp:

1) tillstånd att offentligen giva cirkus-, varieté- eller akrobatföreställningar, idka positivspelning eller utöva annan gatamusik, hålla kabaret, karusell eller skjuttält, förevisa vaxkabinett, kinematografbilder, djursamlingar m. m.

a) där tillstånd beviljas för viss tid, för varje månad eller del därav;

för cirkus och varietéföreställningar samt för hållande av kabaret, enligt landskapsnämndens prövning, från 1,000 mark till 3,000 mark;

för övriga ovannämnda föreställningar och för hållande av karusell eller skjuttält 500 mark; samt för positivspelning eller annan gatamusik 100 mark;

b) där tillståndet beviljas för visst antal föreställningar, för varje föreställning en tiondedel av den i mom. a) angivna månatliga avgiften.

Sammanslås olika slag av föreställningar eller andra nöjen, för vilka tillstånd bör beviljas genom stämpelskatt underkastad resolution, skall stämpelskatten beräknas skilt för varje slag av nöje.

Stämpelfri är resolution å tillstånd att på grund av föräldraråds eller skoldirektions å orten förord i undervisningssyfte förevisa vaxkabinett, kinematografbilder, djursamlingar m. m.

§ 3.

För inträdesbiljett till förlustelsetillfälle, då inträdesavgift uppbäres av alla eller en del besökande, skall stämpelskatt erläggas med följande procenttal av priset för inträdesbiljetten:

Vid cirkus-, varieté-, akrobat- och kabaretföreställningar samt alla i samband med yrkesmässig servering givna föreställningar, danstillställningar, maskerader, karuseller, vaxkabinett m. m. 40 procent;

vid kinematografföreställningar, i vilkas program ingå vederbörande censurmyndighets till förevisning för barn under 15 år förbjudna filmer, 30 procent;

vid andra kinematografföreställningar ävensom vid övriga förlustelsetillfällen 10 procent;

dock för varje slag minst 15 penni.

Omfattar förlustelsetillfälle olika slag av nöjen, skall stämpelskatt erläggas för det slag av nöje, för vilken den är störst.

Tillfälle, som har uteslutande vetenskapligt eller undervisnings- eller pedagogiskt syftemål eller där programmet omfattar enbart gymnastik- eller sportuppvisningar, vilka icke givas yrkesmässigt, anses icke såsom förlustelsetillfälle.

Förlustelsetillfällen, vilkas huvudsakliga program utgöres av tal, föredrag, deklamation, sång- och musikprestationer, skådespel och annat därmed jämförligt, men där dans idkas under högst en timmes tid, betraktas icke såsom danstillställning. Om vid sådant förlustelsetillfälle icke förekommer dans, betraktas detsamma ej såsom nöjeställning.

Såsom inträdesbiljetts pris skall anses den å biljetten angivna inträdesavgiften.

Stämpelskatt uppbäres icke för fribiljett, som utgives till polismyndighets, brandverkets å orten eller den persons disposition, som eljest å tjänstens vägnar bör hava fritt tillträde till förlustelsetillfälle, eller åt tidningsredaktion.

Landskapsnämnden vare berättigad att på anhållan bevilja nedsättning i eller frihet från stämpelskatt för inträdesbiljetter till sådant förlustelsetillfälle, som anordnas uteslutande i syfte att insamla medel för välgörande ändamål samt till understödande av undervisningsanstalter och vetenskap.

§ 4.

Den, som anordnar förlustelsetillfälle, för vilket stämpelskatt skall erläggas, vare skyldig att till besökare därav, förutom de i § 3 mom. 6

nämnda, utgiva genom landskapsnämndens försorg förfärdigad inträdesbiljett, varå den angivna inträdesavgiften icke är lägre än det belopp, som för biljetten erlagts, den vid s. k. förköp förekommande förhöjningen inberäknad.

För inträdesbiljetterna erlägger anordnare av förlustelsetillfälle till landskapet endast stadgad stämpelskatt. Denna må icke uppbäras av nöjesbesökare utöver å inträdesbiljetten angivet pris. Bevisligen oförsålda inträdesbiljetter inlösas genom återbetalning av för dem erlagd stämpelskatt.

Därest anordnare av förlustelsetillfälle icke iakttagit rörande stämpelskatten utfärdade bestämmelser, vare polismyndighet berättigad att förhindra anordnandet av sådant förlustelsetillfälle eller avbryta detsamma.

§ 5.

Vid förlustelsetillfällen använda genom landskapsnämndens försorg förfärdigade inträdesbiljetter äro olika för envar av de i § 3 mom. 1 omnämnda förlustelsegrupperna. Å biljetterna angiven inträdesavgift är femtio penni, en mark, en mark femtio penni, två mark, två mark femtio penni, tre mark, fyra, fem, sex, sju, åtta, nio, tio, tolv, fjorton, femton, sexton, aderton, tjugu, tjugutvå, tjugufem, tjugusju, trettio, trettiofem, fyratio, fyratiofem eller femtio, dock å inträdesbiljetter för kinematografföreställningar högst femton mark. Är inträdesavgiften högre än å de tillbudsstående inträdesbiljetterna angivna prisen, skola två biljetter, vilkas sammanlagda pris uppgår till inträdesavgiftens belopp, användas.

§ 6.

Inträdesbiljetter till förlustelsetillfällena tillsaluhållas å landskapsnämndens kansli.

I de kommuner landskapsnämnden bestämmer skola jämväl kommunalnämndernas ordförande tillsaluhålla inträdesbiljetter. Den behövlige mängden av å orten mest behövlige valörer och pris rekvireras från landskapsnämnden och redovisas för desamma enligt av landskapsnämnden uppgjort formulär för varje årskvar-tal.

§ 7.

Stämpelmärken, varmed landskapsnämndens resolutioner å tillstånd till nöjestillställningar beläggas, skola genom landskapsnämndens åtgärd anskaffas.

§ 8.

Genom denna lag upphävas, för så vitt angår landskapet Åland, motsvarande bestämmelser i lagen angående stämpelskatt av den 17 december 1921 och statsrådets beslut om tillämpning av berörda lag, utfärdad den 23 december sagda år.

Mariehamn, den 8 december 1922.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman

Aug. Karlsson
vicetalman.

N:o 2.

Uti ovannämnda nummer åberopade lag är av följande lydelse:

L a g

om ändring av förordningen av den 15 juni 1898 angående kommunalförvaltning på landet.

Given i Helsingfors, den 20 januari 1922.

I enlighet med Riksdagens beslut varder härmed stadgat, att 78, 81 och 82 §§ i förordningen av den 15 juni 1898, angående kommunalförvaltning på landet, skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 78.

Till de utgifter, som enligt 5 § 2 mom. i kommunallagen för landskommunerna, given den 27 november 1917, böra för kommunens behov bestridas, är, utan avseende å trosbekännelse och medborgarrätt, envar

vilken inom kommunen, evad han där bor eller icke, äger eller brukar jord eller innehar annan fast egendom,

eller där idkar rörelse, näring eller yrke, såsom ock envar,

vilken inom kommunen har sitt bo och hemvist,

pliktig att bidraga i förhållande till det antal skattören honom genom taxering påförts.

Enahanda skyldighet åligger även menighet, sammanslutning, anstalt eller stiftelse för den inkomst de inom kommunen åtnjuta av fastighet näring rörelse eller annan inkomstkälla. Dock är idéell sammanslutning, anstalt eller stiftelse skattskyldig endast för inkomst av fastighet samt av näring och rörelse.

Staten är skattskyldig endast för inkomst av sådana lantbruks- och övriga fastigheter, vilka icke användas för allmänna ändamål, för inkomst av indu-

striella inrättningar, vilka äro med privata rörelser jämförliga, och för fjärdedelen av den nettoinkomst staten erhåller genom från kronoparker och kronoskogar skeende försäljning av skog eller skogsprodukter eller dessas användande för egna förädlingsverk. Dock skall skatt icke erläggas för inkomst som staten erhåller från utarrenderade boställen och kungsgårdar samt andra dylika lägenheter, från järnvägarna samt från sådana produktiva företag, vilka huvudsakligen äro i verksamhet för tillgodoseende av statsinrättningarnas behov.

Befriade från skatt äro enskilda järnvägar, ävensom de till republikens presidents avlöning hörande bostadsförmåner.

Främmande makts härvarande beskickning eller konsulat tillhörande personer jämte betjäning äro, där de icke äro finska medborgare, skyldiga att erlägga skatt endast för inkomst av här belägen fast egendom och härstädes utövad näring samt för härifrån uppburen lön och pension. I händelse att till Finlands beskickning eller konsulat i utlandet hörande personer eller betjäning beskattas till kommun i det främmande

landet för annan än förenämnd inkomst, kunna även vid den främmande maktens härvarande beskickning eller konsulat anställda personer jämte betjäning med iakttagande av ömsesidighet beskattas för motsvarande inkomst.

Regeringen vare befogad att med iakttagande av ömsesidighet medgiva undantag från skyldigheten att erlägga skatt för inkomst från utlandet samt från skattskyldighet för utlänning ävensom för utländsk sammanslutning, anstalt eller stiftelse.

Av den skattskyldigas inkomst motsvarar ett belopp av etthundra mark ett skattöre.

§ 81.

Taxeringsnämnden tillhör att samvetsgrant uppskatta den inkomst varje skattskyldig kan anses för skatteåret hava åtnjutit av fastighet i kommunen, av därstädes idkad rörelse, näring eller yrke samt, därest den skattskyldige inom kommunen har sitt bo och hemvist, av lön, pension eller andra inkomstkällor. På grund härav påföras envar skattören. Vid skiljaktighet i meningar röstas efter huvudtalet, och vare uppskattning gällande efter de flestas mening; men utfalla rösterna lika, gälle den mening, som länder till den taxerades förmån. Vid omröstning skola minst två tredjedelar av nämndens medlemmar närvara.

Taxeringsnämnd må för taxeringens verkställande fördela sig på avdelningar, och vare avdelning beslutför, där minst fem medlemmar äro närvarande och om beslutet ense; yppar sig meningskiljaktighet, hänskjutes ärendet till hela taxeringsnämndens prövning och avgörande.

§ 82.

Vid taxering av skattbar inkomst skola följande stadganden iakttagas:

1) Såsom inkomst från lantbruksfastighet skall anses den nettoinkomst, vartill avkastningen från likartade fastigheter inom kommunen, med beaktande av å orten gängse drift- och underhållskostnader, arbetslöner samt skälig värdeminskning, i medeltal under det föregående året enligt uppskattning uppgått.

2) Taxeringsnämnd, som valts för

verkställande av följande års taxering, tillhör att före utgången av oktober månad fatta beslut därom, till vilka belopp nettoavkastningen per hektar av odlad mark och naturlig äng skall uppskattas efter indelning dels enligt jordens beskaffenhet och ägornas belägenhet samt dels, där det befinnes nödigt, enligt fastighetens läge med hänsyn till trafik- och konsumtionsorter, ävensom till vilka belopp olikartade och i skilda delar av kommunen belägna skogsmarkens nettoavkastning per hektar bör uppskattas. Taxeringsnämndens beslut angående grunderna för taxeringen skall å lämpligt ställe inom kommunen framläggas till de skattskyldigas granskning under fjorton dagar, räknat från den, då ärendet kungjorts, på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat, denna dag oräknad. Skattskyldig, som ej åtnöjes med taxeringsnämndens beslut, have rätt att däröver hos landshövdingen anföra skriftliga besvär, vilka inom tjuguen dagar från den, då beslutet till de skattskyldigas granskning framlagts, sagda dag oräknad, böra till taxeringsnämndens ordförande ingivas; dock må besvärsskriften jämväl på avsändarens risk inom den utfästa tiden till taxeringsnämndens ordförande genom förmedling av postverket i frankerat brev insändas. Ordföranden skall å besvärsskriften anteckna, när den till honom ingivits eller inkommit, samt skyndsamt densamma till landshövdingen överstyra, med biläggande av taxeringsnämndens utlåtande över besväret, ävensom utredning om tiden, då taxeringsnämndens beslut framlagts till granskning. Landshövdingen skall pröva och avgöra, huruvida besväranden skall anses hava talan i ärendet, samt utan dröjsmål avgöra besvären. I detta utslag må ändring icke sökas.

3) Efter det de grunder, enligt vilka inkomsterna från lantbruksfastighet böra uppskattas, genom laga kraft vunnet beslut blivit fastställda, tillhör det taxeringsnämnden att under den i 80 § stadgade tid enligt nämnda grunder och i stöd av uppgifter, som erhållits av den skattskyldige eller av taxeringsnämnden på annan väg, införskaffats, fastställa

envar lantbruksfastighets nettoavkastning. Har fastighetens avkastning nedgått i följd av frost, översvämning, hagelfall eller annat dylikt, skall detta skäligen beaktas vid uppskattning av inkomsten. Såsom inkomst skall därjämte räknas av trädgård, fiskevatten, betes- och jaktmarker och övriga därmed jämförliga förmåner erhållen nettoinkomst, så ock den skattskyldiges inom lant-hushållningen utförda arbete, uppskattat i penningar. Likaså skall såsom skattbar inkomst räknas sjuttiofem procent av den nettoinkomst, som under det föregående året erhållits genom försäljning eller användning av skog och skogsprodukter, dock icke den inkomst, som erhållits av skog och skogsprodukter använda till husbehov. Nettoinkomsten av försäljning och användning av skog och skogsprodukter må likväl minskas med det belopp, för vilket enligt denna lag redan erlagts skatt på grund av den årliga nettoavkastningen. Från här omfördäld nettoinkomst må vid taxering av 1922 års inkomster avdragas en femtondedel, och vid taxering av inkomst för varje följande år enahanda belopp, som föregående året avdragits, ökat med en femtondedel, till dess att sålunda nettoinkomstens hela belopp avdragits.

4) Såsom lantbruksfastighet skall vid taxeringen anses lägenhet eller del därav, egen eller legd, där lant-hushållning eller skogsvård bedrivs. Utövas å någon del av fastighet annan näring, räknas sådan del ej såsom lantbruksfastighet. Såsom lantbruksfastighet anses ej heller lägenhet, som enligt sin art är bostadslägenhet.

5) Vid taxering av annan än från lantbruksfastighet erhållen inkomst anses såsom inkomst den behållning, som uppstår, då från den i penningar uppskattade avkastningen av den skattskyldigas fasta eller rörliga kapital, tjänst, rörelse eller arbetsverksamhet eller av honom åtnjuten sytning, pension, nådår eller annan dylik förmån, samt från hans förmögenhets tillökning i övrigt genom gåva, arv, testamente, fideikommiss, med mera dylikt, avdragas de nödvändiga årliga underhålls- och driftkostnaderna, arbetslöner och skälig värdeminskning.

Fri från skatt är dock vad som erhållits genom giftorätt, i morgongåva eller fördel av oskiftat bo eller i hemgift, ävensom gåva, arv, testamente eller fideikommiss till make eller arvinge i rätt upp- och nedstigande led. Såsom inkomst skall jämväl anses vad den skattskyldige uppburit såsom dividend från aktiebolag eller andelslag, även om samma aktiebolag eller andelslag påförts kommunalskatt, samt vinster av tillfällig natur, därunder inbegripen vinst å icke yrkesmässig avyttring av sådan fast eller lös egendom, som säljaren genom köp eller byte förvärvat, om den fasta egendomen varit i säljarens ägo under kortare tid än tio år och lösegendomen under kortare tid än fem år, dock efter avdrag av möjligen liden förlust å andra likartade överlåtelser.

6) Såsom skattskyldigs inkomst skall därjämte räknas den i penningar uppskattade förmån, som skattskyldig åtnjuter genom egen eller fri bostad för sig och sin familj.

7) Från inkomsten får avdragas för enskild jord erlagda legoavgifter, ränta å ointecknad skuld, från ränta å intecknad skuld högst ettusen femhundra mark, till kommun och kyrka utgående utskylter, så ock grund- och personella skatter till staten. Däremot får avdrag icke ske för den skattskyldigas och hans familjs levnadskostnader, i vilka bostadshyra samt avlöning och underhåll av personlig betjäning och annat därmed jämförligt även böra inberäknas. Icke heller får avdrag göras för vad den skattskyldiga nedlagt i nybyggnader och nyodlingar eller för utvidgande av sin rörelse på maskiner med mera dylikt.

8) Såsom skattbar inkomst skall icke anses stipendium eller reseunderstöd, som utgivits för vetenskapliga eller konstnärliga studier eller vetenskapliga undersökningar, ej heller riksdagsmannarvode, ersättning för ledamotskap i statens kommittéer eller vad som av staten eller annat offentligt samfund anvisats till bestridande av de med tillfälligt uppdrag förenade särskilda kostnader.

9) Överstiger skattskyldig persons inkomst efter ovannämnda avdrag icke

adertontusen mark, må därifrån göras ytterligare följande avdrag:

då inkomsten icke överstiger sextusen mark, minst ettusenfemhundra eller högst tvåtusenfemhundra mark i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den varje år skeende taxeringen besluta samt, då inkomsten

dom uppkommen förlust skall avdragas från vinst, som erhållits genom likadan försäljning. Övriga ovannämnda avdrag skola göras från totalbeloppet av den skattskyldigas inkomster i den kommun, där den skattskyldiga har bo och hemvist. Då avdraget är beroende av inkomstens storlek, skall, om skattskyldig har

överstiger	6,000,	men icke	8 000	mark,	9/10	av det	beslutna	avdraget,
"	8,000,	"	"	10,000	"	8/10	"	"
"	10,000,	"	"	12,000	"	7/10	"	"
"	12,000,	"	"	13,000	"	6/10	"	"
"	13,000,	"	"	14,000	"	5/10	"	"
"	14,000,	"	"	15,000	"	4/10	"	"
"	15,000,	"	"	16,000	"	3/10	"	"
"	16,000,	"	"	17,000	"	2/10	"	"
"	17,000,	"	"	18,000	"	1/10	"	"

10) Från skattskyldig persons inkomst skall ytterligare avdragas, enligt vad kommunalfullmäktige för varje år besluta, minst femhundra och högst ett-tusentvåhundra mark för varje barn, som han på grund av sin försörjningsplikt försörjt och som vid skatteårets utgång ej fyllt femton år. För barn, vilket självt har inkomst, må avdrag göras blott för såvitt barnets inkomst understiger det av kommunalfullmäktige utsatta beloppet. Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga annars genom underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedsatts, må från inkomsten, om denna efter ovannämnda avdrag icke överstiger femtontusen mark, avdragas högst femtusen mark. Från avlidne persons inkomst må enligt prövning avdragas högst trettiotusen mark, om behållningen i boet icke överstiger sagda belopp och den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning.

11) Har skattskyldig inkomst från flere än en inkomstkälla, skall från den av varje skild fastighet, rörelse, näring eller yrke erhållna inkomsten avdragas på samma inkomstkälla belöpanne, i denna lag till avdragning tillåtna kostnader, arbetslöner, jordlegoavgifter, värdeminskning, räntor och skatter. Genom icke yrkesmässig avyttring av egen-

inkomster i två eller flere kommuner, såsom inkomst anses de i de skilda kommunerna erhållna inkomsternas sammanlagda belopp.

12) Andelslag, vars ändamål är tillgodoseende av medlemmarnas behov av förnödenheter eller främjandet av deras lantbruk, fiske, hantverk eller annat Järmed jämförligt produktivt yrke, må från den skattbara inkomsten avdraga hälften, därest andelslaget enligt stadgarna icke äger rätt att till medlemmarna utdela mer än högst sex procents dividend och därest de, som anlita andelslaget, kunna bliva medlemmar därav. Samma avdrag må göras av centralaffär för andelslag, vilka verka i förberörda syfte, ävensom av ömsesidig försäkringsanstalt. [detta moment nämnt avdrag må likväl icke göras från inkomst, som erhållits från lantbruksfastighet eller genom tillverkning eller förädling av industriella produkter.

13) Har uppskattning av den behållna inkomsten av näring, rörelse eller annan fastighet än lantbruksfastighet utfallit sålunda, att endast ringa eller alldeles icke någon behållning uppstått, men dylik uppskattning med avseende å beskaffenheten och omfattningen av den skattskyldigas rörelse icke anses kunna godkännas såsom grund för utgörande av kommunalskatt, tillhör det taxeringsnämnden att, efter sorgfälligt övertagande av alla omständigheter, som böra tjäna till ledning vid sakens bedöman-

de, prövningsvis bestämma det belopp för vilket skattören skäligen skola sådån skattskyldig påföras.

14) Uppkommer bråk av skattöre, bör det belopp av inkomst, som skulle gälla för mindre än ett skattöre, från beräkningen uteslutas.

Denna lag tillämpas första gången med avseende å de kommunala utskylder,

Det alla, som vederbör, till efterrättelse länder.

Helsingfors, den 20 januari 1922.

Republikens president
K. J. STÅHLBERG.

T. f. Finansminister, Statsminister *J. H. Vennola.*

vilka beräknas på grund av de skattskyldigas inkomst under år 1921. De närmare föreskrifter och övergångsstadganden, vilka för tillämpningen av denna lag erfordras, utfärdas genom förordning i vilken jämväl fastställles den tid, då taxeringsnämnden bör för taxering av inkomsterna under år 1921 bestämma de grunder, enligt vilka inkomsterna från lantbruksfastigheter skola uppskattas.